

GYUKICS GÁBOR (1958) Budapest

GYUKICS GÁBOR

aminek nincs vége

a hold és a csillagok
vakító fénnel szórták tele
a fekete lyukat
de hiába mert a sötétség ellenállt
bebörtönözte a fényt
hatalmas árnyékot vetett
a testeket körülölelő sebzett levegőre
a múlt lopott fogaival kiharapta
a jelenből a holnaphoz vezető utat

nincs olyan megvesztegethető tinta
ami megrajzolná a befejezetlen épületek kontúrjait
a nappal illúziói hiába fényoszózzák állandóan tatógó szánkat
a kiegyenesedő spirál semmive vált görbületében
szemünk kék tava feketébe
hajunk szőkesége fehérbe vált
bőrünk simasága a múlt
testünk félbetört pálmafa
arcunk fehér álarc
tenyerünk savmarta krétarajz
holnapunk
ötlettelen kérkedés
minden macskakövön

térfogat-analízis

természetellenesnek tűnhet a tökéletes kiejtés
a színlelt megrovásban részesülő
éjszaka
alaktan nappalába forduló
a színjátészó ég egyetlen felhőjébe nyíló
néma ajtókeret mögött eltűnő
formátlan reggel
kavalkádjában

kányák jelzik egymásnak vijjogva a környező falvak
csökkenő hőmérsékletét

köszönhetően az introvertált
szemellenzős
kihívóan arra lézengő
hivatali páncéllal védett hatóságoknak

ott mindenki
mintha nem létezne
úgy él

nincs
 semmilyen érvel
 alátámasztott ok és jog
 ami kimosdathatná őket a mocsokból

a szellemek
 és kitalált keskeny ajkú isteneik
 mosolygó szemében

az ördög

fényszennyezett
 tudálékosan megránduló arca
 az elpróbált hatalmaskodás fagyott héja
 nem érti az ellenállás fontosságát
 hiába fekszik a mindenség betegen
 nincs bizalommal az adott központi gesztusok iránt

megdőbbenve fedez fel egy kétirányú utcát dísztelen koponyájában
 és rögtön elveszíti alantás egyensúlyát
 jóindulata egyenlő az átveréssel
 akárhova elcipelhető
 egy kirakat elé
 egy keskeny lépcsőfeljáróhoz
 egy raktáráruházba
 és ott hagyható
 a csapdába szorult bizalmú
 hitetlenkedő elképzelés
 kárpótlásként

KEREKES GYÖNGYI, Herbarium X., 1990